

Opschrift

Vergadering van 9 juni 2021

Nummer: 2021_MV_00334

Onderwerp:

Mondelinge vraag van raadslid Caroline Persyn: Ongewenste intimiteiten in “Jeugdhuis Habbekrats”

Raadslid(-leden):

Caroline Persyn - Vlaams Belang

Bevoegd: Elke Decruynaere

Omschrijving van de vraag**Toelichting:**

Ik breng hier vandaag geen leuk verhaal en mijn vragen nadien zijn dat evenmin. Het betreft hier de getuigenis van een studente Orthopedagogie die in het kader van haar opleiding een dagje meedraaide in “Jeugdhuis Habbekrats”. Wat ze daar heeft meegemaakt, tart werkelijk elke verbeelding. Ik lees haar getuigenis letterlijk voor zodat iedereen mee is met haar verhaal.

Een groot deel van de jongeren die daar aanwezig waren, hadden een andere origine, waaronder een aantal Roma. Ik kreeg onmiddellijk bepaalde opmerkingen die ik niet passend vond en waar ik mij ongemakkelijk bij voelde. Niet alleen van de jongens, maar ook van bepaalde meisjes. Zo zei een meisje tegen mij dat ze mijn vagina doorheen mijn broek zag. Ze trok mijn broek lichtjes naar beneden zodat mijn vagina zogezegd niet langer zichtbaar was. Ze zeiden ook tegen mij: "Jij bent zo wit".

Verder zegden jongens mij op een vriendelijke toon dat ik mooie ogen had en mooi haar en dat ik een mooi meisje was. Daarna vroegen ze: "Heb je een vriendje?". Ik antwoordde eerlijk dat het recentelijk uitgeraakt was met mijn vriend. Ze vroegen welke afkomst hij had. Daarnaast kreeg ik de steeds terugkerende vraag of ik nog maagd was. Een oudere jongen die blijkbaar een rijbewijs had, vroeg of ik mee wou komen naar zijn auto.

Plots greep een jongen van 12 jaar oud (!) mijn benen langs achteren vast zodat ik onmiddellijk neerviel. Daarna ging hij op mij zitten. Ik duwde hem uiteraard onmiddellijk weg. Ik dacht daarbij in eerste instantie dat zijn handeling meer speels dan slecht bedoeld was. Maar daarna zei hij in een andere taal in mijn bijzijn tegen zijn vriend: “Ik en dat meisje hebben geneukt”. Die vriend vertaalde dat luidop tegen mij. Er werd mij

ook gevraagd of ik op donkere mensen viel en ik antwoordde dat het mij niet uitmaakte en dat het er voor mij niet toe deed. Daarop zei die jongen: "Je moet voor zwarte jongens gaan want die hebben een grote".

Natuurlijk deden niet alle aanwezige jongens dergelijke uitspraken. Sommige jongens waren gewoon lief en vriendelijk tegen mij. Maar desondanks voelde ik mij daar ongemakkelijk. Ik vond bepaalde opmerkingen heel ongepast en was bang om met hen te moeten meestappen naar de bushalte. Ik had niet echt het gevoel dat ze fysiek iets zouden doen, maar dergelijke opmerkingen vind ik gewoon ook al ongepast.

Tijdens deze feiten waren er geen begeleiders aanwezig. Anders zouden die zeker ingegrepen hebben. Ik zei achteraf in het algemeen tegen de begeleiders dat ik seksistisch benaderd was (zonder daarom precies te vertellen op welke manier). Ze antwoordden dat ze op de hoogte waren van dit probleem en dat ze dit nog te horen gekregen hadden van vrouwelijke studenten op stage. Ze stelden verder dat ze aan deze problemen aan het werken waren en dat ik de volgende keer mijn grenzen duidelijk moest aangeven.

Collega's, ik ga ervan uit dat wij allen het eens zijn dat dergelijk gedrag ontoelaatbaar is. Daar de begeleiders zegden op de hoogte zijn van deze problematiek en vervolgens stelden daaraan te werken, betekent duidelijk dat dit geen alleenstaand geval was. Het gaat hier om een problematiek die dringend moet bekeken worden. Dergelijke ongewenste intimiteiten moeten een halt toe geroepen worden.

Dit meisje haakte intussen af en ziet een stage in dat jeugdhuis niet meer zitten. Deze stad heeft, in al haar diversiteit en dus ook met alle problemen die dat met zich meebrengt, nood aan jonge mensen, van welk geslacht ook, die kiezen voor een dergelijke job. Ik denk niet dat het de bedoeling is om al dan niet jonge vrouwelijke studenten weg te jagen.

Vraag:

- Is de schepen op de hoogte van dergelijke specifieke problemen in o.a. 'jeugdhuis Habbekrats'?
- Is het wel aangewezen om een jong meisje dat nog geen ervaring heeft in dit vakgebied, alleen te laten met deze jongeren? Is het niet beter dat er, zeker in het begin van de stage, een begeleider continu aanwezig is?
- Hoe zal deze problematiek in de toekomst aangepakt worden?

Antwoord

We hebben de feiten nagevraagd bij de organisatie, Habbekrats.

Eerst en vooral wenst Habbekrats excuses aan te bieden aan de studente orthopedagogie die een stagedag kwam volgen in De Fabriek. Ik kan mij voorstellen dat de confrontatie met deze jongeren voor haar hard is aangekomen. Habbekrats wenst te benadrukken dat het gemelde gedrag in hun organisatie niet wordt getolereerd en dat er zeer veel aandacht wordt geschonken aan respect.

Echter, zoals u weet ligt het niet voor de hand om kinderen en jongeren, die zelf jarenlang het slachtoffer zijn van discriminatie en uitsluiting te begeleiden noch hun gedrag te veranderen.

Habbekrats is als jeugdwelzijnswerking uiteraard vertrouwd met deze doelgroep. Het zijn kinderen van een gemeenschap, van onze stad, waarvan ieder van ons deel uitmaakt. We kunnen hen samen helpen bij hun ontwikkeling door hen te omgeven met goede voorbeelden, bij te sturen en positief te benaderen wanneer het goed gaat.

Met dertig jaar professionele ervaring op de teller gaat Habbekrats zorgzaam om met deontologie. Iedere werknemer ondertekent de deontologische code van het Jeugdwerk en verklaart zich hiermee akkoord. Hij/zij heeft de taak om de integriteitsrichtlijnen uit deze code te respecteren en door te geven aan iedereen die zich op de werkvloer bevindt. Indien daarbij problemen zouden rijzen dan heeft Habbekrats een API aangesteld. Een AanspreekPunt Integriteit. Deze persoon heeft als taak verschillende cases op te volgen en zich te verzekeren dat de juiste trajecten worden gevolgd bij cases op het vlak van integriteit.

Habbekrats verzekert dat er alles aan wordt gedaan om grensoverschrijdend gedrag te voorkomen.

Niemand wordt alleen gelaten in de Habbekratswerking. Echter, in dit geval was het meisje wel alleen in de bubbel met groepje jongeren maar bevond ze zich niet alleen in het gebouw en was er een vaste begeleider in de nabijheid.

Ik kan mij voorstellen dat de weergegeven feiten ontzettend confronterend zijn overgekomen maar ze werden niet als dusdanig gemeld aan de aanwezige begeleider. Ook niet achteraf, toen de stagiaire in kwestie nog een bedankingsmail stuurt naar haar begeleider.

Het was natuurlijk beter geweest indien dergelijke zaken zich nog zouden voordoen, om onmiddellijk en formeel te communiceren met de vaste begeleider van dienst, zich eventueel te melden bij de API of alleszins de juiste weergave van de feiten te communiceren aan Habbekrats zodat die er snel gevolg kunnen aan geven. We geven mee aan de organisatie om dit in de toekomst ook duidelijk op voorhand mee te geven aan elke stagiair of vrijwilliger. Zij zullen ook contact opnemen met de stagiair om dit in alle rust nog eens te bespreken met haar.

Habbekrats bedankt u om dit te signaleren en nodigt u graag uit om de werking en omstandigheden beter te leren kennen.

Tot slot geef ik nog mee welke zaken we zelf zullen opnemen vanuit de stad. Het Departement OJ loopt momenteel een traject rond grensoverschrijdend gedrag en hoe hiermee om te gaan. Ik zal deze case binnen het traject ter sprake brengen en vragen in hoeverre men ook jeugdwerk en andere organisaties hierin kan betrekken.

Bij evaluatie van convenanten zullen we ook polsen naar deze thematiek bij de organisaties: hoe gaat men hier mee om, welk beleid voert men hier rond, wat is nodig?
